

مقاله مروری

بررسی مقالات منتشر شده در زمینه طب اورژانس در ایران طی سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۷؛ یک مطالعه مروری

امین صابری نیا^۱، رضا یعقوب پور^{۲*}، رزا مومنی^۳

^۱گروه طب اورژانس، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی، کرمان، ایران.

^۲بخش اورژانس، بیمارستان شهدای تجریش، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران.

^۳گروه رادیولوژی دهان، دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل.

* نویسنده مسئول: رضا یعقوب پور؛ گروه طب اورژانس، بیمارستان شهدای تجریش، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران. تلفن ۰۰۹۸۹۱۲۲۹۸۵۶۱۶. پست الکترونیک: reza.yaghubpur@yahoo.com.

دریافت: بهمن ۹۹؛ پذیرش: خرداد ۱۴۰۰

چکیده

مقدمه: ارزیابی مطالعات انجام شده در رشته تخصصی طب اورژانس و رسیدن به یک دید جامع نسبت به موقعیت کنونی پژوهش در طب اورژانس کشور می تواند الگویی برای اولویت بندی موضوعات پژوهشی با توجه به نیاز و منابع کشور در اختیار قرار دهد. مطالعه مروری حاضر با هدف بررسی مقالات منتشر شده در زمینه طب اورژانس در ایران طی یک دوره ده ساله انجام شده است. **روش کار:** جهت انجام این مطالعه با استفاده از موتورهای جستجوگر مانند Google Scholar و جستجو در پایگاه های اطلاعاتی مانند Web of Science, Pubmed, Scopus, Embase, Cochrane, SID، کلیه مقالات ارائه شده در رشته تخصصی طب اورژانس در ایران با استفاده از کلید واژه هایی که بر اساس مرور مقالات و متون به دست آمده فهرست شده و مقالات منتشر شده از جهت موضوع پژوهش، نوع مقاله، روش مطالعه و غیره مورد بررسی قرار گرفتند. **یافته ها:** تعداد مقالات انتشار یافته در رابطه با طب اورژانس در ایران تا زمان این مطالعه (۱۳۸۰ تا ۱۳۹۷) ۷۷۴ مورد بود. از میان این ۷۷۴ مقاله با توجه به تشابه و نیز در دسترس نبودن فایل کامل تعدادی از مقالات، پس از حذف مقالات تکراری حذف شدند و تنها ۱۲۰ مقاله آنالیز گردید و اطلاعات مربوط به هر مقاله به تفکیک وارد نرم افزار اکسل گردید. آنالیزها نشان داد تعداد پژوهش ها در دهه ی ۹۰ رو به رشد بوده به طوری که نزدیک به ۹۰ درصد مقالات مربوط به این بازه بوده اند. اقدامات درمانی مناسب بیشترین حوزه مورد مطالعه بود که در این میان به بیماری های قلبی بیشتر پرداخته شده بود. این مقالات در بیش از ۳۳ نشریه داخلی و خارجی چاپ شده بودند که نشریه Emergency medicine بیشترین میزان انتشار مقاله را به خود اختصاص داده بود. متوسط شاخص مقالات عدد ۸۷۰ بود که با وجود رشد این عدد طی سال های اخیر، میزان کمی بنظر رسید. میزان ارجاعات انجام شده مورد بررسی قرار گرفت که مقالات ایرانی طب اورژانس از ارجاعات کمی برخوردار بودند. همچنین بررسی مقالات بر طبق هرم شواهد نشان داد که مطالعات هم گروهی بیشترین مقدار را به خود اختصاص داده است. **نتیجه گیری:** این مطالعه نشان داد که تولید مقالات توسط نویسندگان به طور پیوسته پیشرفت کرده است. با این حال، شاخص های کیفی مقالات و نویسندگان از قبیل تعداد ارجاعات پایین بوده و نیازمند توجه بیشتر است.

کلمات کلیدی: طب اورژانس، ایران، نشریه، شاخص مقالات، تعداد مقالات

۱. مقدمه

آموزشی مراکز موجود در ایالات متحده به عنوان مادر این رشته تخصصی صورت گرفت و پیش نویسی به عنوان برنامه آموزشی رشته تخصصی طب اورژانس تهیه گردید. در اواخر دهه ۷۰ هجری شمسی دانشگاه علوم پزشکی ایران مسئولیت راه اندازی این رشته را پذیرفت و در همان سال ها ۱۰ نفر از متخصصین رشته های تخصصی داخلی، بیهوشی و مراقبت های ویژه، اطفال و جراحی عمومی، انتخاب و برای یک دوره تکمیلی به کشور ایالات متحده آمریکا اعزام گردیدند. در بازگشت این افراد در سال ۱۳۸۰ به طور رسمی آموزش تخصصی این رشته در دانشگاه علوم پزشکی ایران آغاز گردید. در سال ۱۳۸۳ نیز دو دانشگاه علوم پزشکی تهران و شهید بهشتی اقدام به راه اندازی رشته طب اورژانس و پذیرش دستیار تخصصی طب اورژانس نمودند (۲).

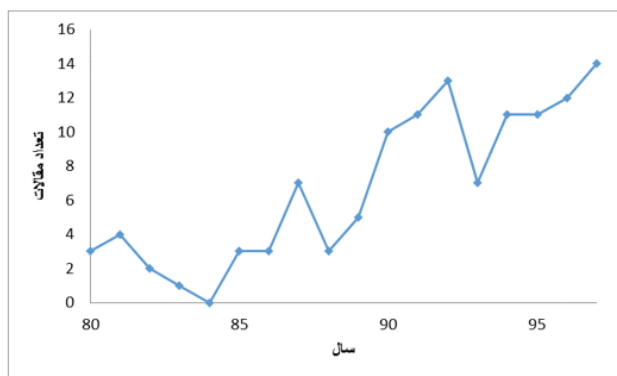
در ژوئن سال ۲۰۱۶، Fernandez Guerrero و همکاران در مقاله "Productivity of Spanish Emergency physicians"

خاستگاه رشته طب اورژانس به عنوان یک تخصص مستقل از کشور ایالات متحده می باشد. در ایالات متحده در فاصله زمانی سال های ۱۹۶۰ الی ۱۹۷۰، تعداد پزشکان متخصص به نسبت پزشکان عمومی به سرعت افزایش یافت. بیمارستان ها مجهزتر، مدرن تر و تخصصی تر گردید و در نتیجه تعداد بیماران و توقعات درمانی آن ها بخصوص در هنگام فوریت های پزشکی نیز به شدت فزونی یافت. طب اورژانس از اوایل سال های ۱۹۶۱ و در زمانی آغاز شد که گروهی از پزشکان در الکساندریا، نخستین گروه را به منظور ارائه خدمات در بخش اورژانس تشکیل دادند (۱).

در ایران نیز در پاسخ به نیاز رو به افزایش کشور به خدمات اورژانس، مسئولین وقت بر آن شدند تا زمینه های تربیت نیروی تخصصی طب اورژانس را طراحی نمایند. مطالعات بسیار زیادی بر روی برنامه های

خدمات فوریت های پزشکی حذف نگردید.

در نتیجه ی جست و جو و بررسی عناوین، کلیدواژه ها و چکیده، ۱۲۰ اثر مرتبط با طب اورژانس شناسایی شد. در ابتدا تعداد مقالات منتشر شده در هر سال محاسبه گردید و در اکسل وارد شد و نمودار تعداد مقالات بر حسب سال انتشار رسم گردید تا روند انتشار مقالات بررسی گردد. نشریه هایی که این مقالات را منتشر کرده بودند به همراه شاخص شان در فایل اکسل وارد شده و میانگین شاخص محاسبه گردید همچنین نشریه ای که بیشترین مقاله را منتشر کرده بود مشخص گردید. با بررسی مقالات تعداد ۹ حوزه تخصصی تعریف گردید و تعداد مقالات انتشار یافته، موضوع و نتیجه گیری مربوط به هر مقاله در هر حوزه مورد بررسی قرار گرفت. همچنین تعداد ارجاعات انجام شده به هر مقاله در فایل اکسل وارد شده و با گرفتن میانگین ارجاعات مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت.

شکل ۱. روند تعداد مقالات منتشر شده در حوزه طب اورژانس طی سال های مورد مطالعه.

۳. یافته ها

۶۸ باره زمانی مورد مطالعه ما که از ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۷ می باشد تعداد ۷۷۴ مقاله در رابطه با طب اورژانس انتشار گردیده است. از میان این ۷۷۴ مقاله، تعداد ۳۱۶ مقاله در حوزه علوم پایه و مدیریت و ۳۰۵ مقاله در حوزه علوم بالینی، ۶۱ مقاله در حوزه تشخیصی، ۷۱ مقاله در حوزه آموزشی و ۲۱ مقاله در حوزه دارویی درمانی بودند. معیار خروج مقالات از مطالعه عبارت بودند از: تکراری بودن، مقالاتی که متن کامل آنها در دسترس نبود، مقالاتی کنفرانسی، پایین بودن ارزش علمی مقالات و نمونه گیری اشتباه و اینکه تخصص نویسنده اول در زمینه طب اورژانس نباشد. بنابراین تنها ۱۲۰ مقاله آنالیز گردید.

۱.۳. تعداد پژوهش های طب اورژانس منتخب و روند آن

جهت بررسی تعداد مقالات منتشر شده در زمینه طب اورژانس نمودار تعداد مقالات بر اساس سال انتشار رسم گردید. ۱۲۰ اثر انتشار یافته طی سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۷ در ۳۴ نشریه برای بررسی در این تحقیق انتخاب شد. در این میان ۱۰۱ اثر متعلق به دهه ۹۰ و ۱۹ اثر متعلق به دهه ۸۰ می باشد. عدم فراگیری اینترنت و تعداد اندک مجلات دارای نشر آنلاین را می توان دلیلی بر کم بودن تعداد پژوهش های بررسی شده در دهه ۸۰ بیان کرد. نمودار شکل ۱ روند تعداد پژوهش های انتشار یافته را بر حسب سال نشان می-دهد.

Comparison of the 5-year periods 2010-2014, 2005-2009 ” با بررسی تولید مقالات پزشکان اسپانیایی طی دوره پنج ساله ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ و مقایسه آن با دوره پنج ساله ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۹، بیان کردند که روند تولید مقالات ادامه یافته و انتشار مقالات در ژورنال های با IF های بالا تر افزایش داشته و تغییرات قابل توجهی در موضوعات تحت پوشش و پویایی انتشار مقالات ایجاد شده است (۳).

در دسامبر سال ۲۰۱۶، J Choi و همکاران در مقاله ”A bibliometric analysis of research productivity of Emergency Medicine researchers in South Korea” با اشاره به تجربه ۲۰ ساله کره جنوبی در آموزش آکادمیک طب اورژانس و انجام پژوهش در این زمینه؛ بیان کردند نرخ تولید مقالات طب اورژانس در کره جنوبی در ۱۰ سال اخیر رشد چشمگیری داشته و بیشترین نوع مقالات انتشار یافته از نوع Article Original و بیشترین موضوع مورد مطالعه Resusciation Medicine بوده است، اگرچه شاخص های کیفی مقالات مانند IF مجلات، تعداد ارجاعات و نیز شاخص H هم چنان پایین می باشد (۴). در دسامبر سال ۲۰۱۷، Vinita Jacob و همکاران در مقاله ”The decline of Basic Science publications in major Emergency Medicine journals and research conferences” بررسی ژورنال های مهم طب اورژانس مانند Annals of Emergency medicine، Academic Emergency medicine، ACEP، SAEM طی سال های ۱۹۸۶ تا ۲۰۱۶ کاهش ۷۵ تا ۸۰ درصدی در چاپ مقالات طب اورژانس مرتبط با علوم پایه را نشان دادند. همچنین ژورنال های مهم علوم پایه مانند Resuscitation و Shock نیز که مقالات علوم پایه مرتبط با طب اورژانس را منتشر می کنند کاهش ۶۰ درصدی در چاپ مقالات علوم پایه ای را نشان دادند (۵).

هدف از انجام این پژوهش دستیابی به یک سیمای کلی از تحقیقات انجام شده در رشته تخصصی طب اورژانس در کشور ایران است. این مطالعه دید جامع تری از شرایط کنونی پژوهش در طب اورژانس کشور ارائه می کند و در صدد است تا با بررسی مطالعات انجام شده تا کنون از نظر زمینه مورد مطالعه (علوم پایه، تحقیقات بالینی و...) و نیز نوع مطالعه (گذشته نگر، همگروهی و...) در رشته تخصصی طب اورژانس، با مشخص کردن نقاط قوت و ضعف در مجموعه مطالعات انجام شده به الگویی برای اولویت بندی نیازهای پژوهشی کشور در این زمینه دست یابد و راهنمایی برای محققین و پژوهشگران در انجام مطالعات آینده گردد.

۲. روش کار

کلیه مقالات نمایه شده در پایگاه های اطلاعاتی، Pubmed, Scopus, Embase, Cochrane, ISC, SID, Web of Science, و نیز مقالات جستجو شده در موتور جستجوگر Scholar Google بر اساس کلیدواژه های استاندارد شده با MeSH لیست شده و مقالاتی که در چند پایگاه اطلاعاتی ایندکس شده اند ادغام شده و در محاسبه کلی مقالات یک مرتبه محاسبه می شوند. تجزیه و تحلیل فقط در مورد مقالاتی انجام شده است که نویسندگان اول یا متناظر آن به بخش پزشکی اورژانس وابسته بوده است که با تجزیه و تحلیل اطلاعات نویسندگان برای هر مقاله مشخص شد. مقالاتی را که فقط یک نویسنده با آن ها در بخش پزشکی اورژانس وابسته بود و مقالات نویسندگان وابسته به سایر بخش های مرتبط از جمله

جدول ۱. نشریه هایی که مقالات پژوهشگران طب اورژانس ایرانی در آنها به چاپ رسیده است و در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته اند

تعداد	شاخص	نام ژورنال
۸	۳/۳	Emergency Medicine
۷	۰/۳	Australasian Medical Journal AMJ
۵	۱/۵	European Journal Of Emergency Medicine
۵	۰/۰۲	پژوهش در پزشکی
۲	۰/۰۱	Journal Of School Of Public Health And Institute Of Public Health Research
۲	۰/۱	غدد درون ریز و متابولیسم ایران
۵	-	مدیریت سلامت
۵	۰/۲	طب نظامی
۲	-	Scientific Journal Of Kurdistan University Of Medical Sciences
۴	-	Pajooohande
۴	۲/۰	Tehran University Medical Journal (Tumj)
۳	۰/۰۶	مجله اخلاق و تاریخ پزشکی
۳	-	Razi Journal Of Medical Sciences
۴	۲/۵	Nursing Ethics
۳	۰/۰۴	Acta Medica Iranica
۲	-	PAYESH
۴	-	Iranian Journal Of Nursing And Midwifery Research
۲	۰/۴	Pediatrics International
۱	۰/۱	JOURNAL OF BABOL UNIVERSITY OF MEDICAL SCIENCES (JBUMS)
۲	۲/۳	Burn
۴	۱/۹	BMC Health Services Research
۵	۱/۷	American Journal Of Emergency Medicine
۵	۲/۵	ACADEMIC EMERGENCY MEDICINE
۳	۶/۰۲	Stroke
۵	۳/۲	Radiographics
۲	۲/۳	Acta Anaesthesiologica Scandinavica
۳	۴/۳۸	The American Geriatrics Society
۳	-	Annals Of Emergency Medicine
۴	-	J Holist Nurs Midwifery-پرستاری و مامایی جامع نگر
۲	-	مجله علمی سازمان نظام پزشکی جمهوری اسلامی ایران
۳	۱/۴	Iranian Journal Public Health
۳	-	Journal Of Emergency Practice And Trauma
۲	-	مجله طب اورژانس ایران

۲.۳. نشریه هایی که پژوهش های مورد مطالعه در آنها به چاپ رسیده است

هایی را که در زمینه ی طب اورژانس پژوهش منتشر کرده اند، به همراه شاخص مربوط به نشریات نشان میدهد. ۳۴ نشریه این مقالات را منتشر کرده اند.

از میان ۱۲۰ پژوهش انتشار یافته نشریه های Emergency Medicine و European Journal of Emergency Medicine بیشترین تعداد آثار مرتبط با طب اورژانس را ارائه کردند. جدول ۱ نشریه

جدول ۲. نوع مطالعات انجام شده بر اساس هرم شواهد

هرم شواهد	تعداد
مرور نظام مند حاصل از مطالعات کارآزمایی بالینی	۵
کارآزمایی بالینی کنترل شده	۱۶
مطالعات همگروهی	۵۱
مطالعات موردی	۳۴
گزارش گروهی از نمونه های موردی	۱۴
مطالعات حیوانی	۰

جدول ۳. طبقه بندی موضوعی پژوهش ها در مقالات بررسی شده

زمینه تحقیقی	تعداد
امکانات و تجهیزات اورژانس ها (کیفیت)	۱۲
مطالعات اساسی بنیادی برای بهبود طب اورژانس (توسعه طب اورژانس)	۱۴
زمان انتظار بیماران	۷
اقدامات درمانی مناسب (مفاهیم درمانی)	۳۴
اقدامات تشخیصی	۲۵
عملکرد مناسب بخش اورژانس	۱۰
رضایت بیماران	۵
مشکلات بخش اورژانس	۵
اپیدمیولوژی بیماری ها در اورژانس	۸

۳.۳. ایمپکت مقالات انتشار یافته

دلیل شاخص پایین این مقالات باشد و در آینده این عدم مقبولیت را بیشتر کند. انجام پژوهش های قوی و انتشار آن ها در مجلات معتبر با شاخص بالا میتواند راه حلی برای این مشکل باشد به طوری که در یک پژوهش انجام شده که در مجله Medicine Emergency چاپ گردید نزدیک به ۱۰۰ ارجاع مشاهده گردید بنابراین گرایش پژوهشگران به سمت مجلات معتبر توصیه میگردد.

۶.۳. بررسی تعداد و شاخص کیفی نویسندگان مقالات

برای هرکدام از ۱۲۰ مقاله تعداد نویسندگان هر مقاله و شاخص کیفی نویسنده مسئول برآورد گردید. میانگین شاخص کیفی ۴.۱۴ و تعداد نویسندگان ۴ عدد محاسبه شد. این میانگین شاخص عدد نسبتاً خوبی است و در نظر گرفتن این موضوع که شاخص مقالات بسیار پایین بود. بنظر میرسد اعضای هیئت علمی و نویسندگان مقالات توجه کمتری به حوزه طب اورژانس دارند. که پیشنهاد می شود توجه بیشتر به این حوزه گردد.

۷.۳. طبقه بندی موضوعی پژوهش ها

موضوع پژوهش ها بر اساس ۹ حوزه ی اصلی طب اورژانس طبقه بندی شدند (جدول ۳). براساس نتایج به دست آمده حوزه اقدامات درمانی مناسب بیش ترین تحقیقات را به خود اختصاص داده بود. پس از آن حوزه اقدامات تشخیصی، توسعه طب اورژانس و کیفیت اورژانس در رده های بعدی قرار میگیرند. با توجه به اینکه هرکدام از این حوزه ها مستقیم و غیرمستقیم بر دیگری تاثیر دارند به همین دلیل نمی توان تمایز جدی میان آن ها قائل شد. حوزه ی بررسی مشکلات بخش اورژانس کمترین تحقیقات را دارد در حالی که توجه به این حوزه بسیاری از مشکلات مربوط به حوزه های دیگر را رفع خواهد کرد.

بررسی عملکرد مناسب کارکنان بخش اورژانس در این پژوهش ها مشاهده

میانگین شاخص مقالات انتشار یافته در دهه ۸۰/۷۳ و در دهه ۹۰/۰۰ و در مجموع ۰/۸۷ می باشد. این آمار نشان دهنده افزایش شاخص کیفی مقالات طی سال های اخیر است. هرچند رشد عدد شاخص در طی سال های اخیر مشاهده می گردد با این حال این مقدار برای طب اورژانس که موضوعی بسیار با اهمیت و مطرح در سلامت جامعه است کم است. بنابراین نیاز به پژوهش های بهتر با شاخص بالاتر به شدت احساس میگردد.

۴.۳. بررسی نوع مطالعات انجام شده بر اساس هرم شواهد

از میان ۱۲۰ پژوهش بررسی شده تنها ۵ مقاله مروری بوده است و مابقی مقالات تحقیقاتی بودند در حالی که بررسی مروری مقالات انتشار یافته در هر زمینه تخصصی میتواند برای پژوهش های آینده مفید بوده و دید بسیار بهتری به پژوهشگران بدهد. هر چند به صورت کلی مقالات مروری در هر زمینه علمی کمتر از مقالات تحقیقاتی است و این امر بسیار بدیهی است اما در زمینه طب اورژانس این تعداد بسیار کم بوده و نیاز به مقالات مروری احساس میگردد. همان طور که در جدول ۲ مشاهده میگردد مقالات از نظر هرم شواهد نیز بررسی گردیدند. بیشترین تعداد مقالات مطالعات همگروهی شده بودند و پس از آن مطالعات موردی در جایگاه بعدی قرار داشت. توجه به مطالعات همگروهی به نکته مثبت بوده است.

۵.۳. ارجاعات انجام شده به مقالات

بررسی های انجام شده در این زمینه نشان داد که مقالات ایرانی طب اورژانس از تعداد ارجاعات کمی برخوردار هستند به طوری که میانگین ارجاعات انجام شده ۲۰ میباشد. ارجاع زیاد به یک مقاله میتواند نشانگر کارایی و مقبولیت مقاله در میان پژوهشگران باشد. این مقدار کم میتواند به

بیمارستان نشان نداده باشند. دوم، تحلیل ها با محوریت نویسنده اول انجام شد. برای جلوگیری از شمارش مضاعف مقالات، اولویت اول را بر نویسنده اول گذاشتیم و نویسندگان مربوطه فقط در صورتی مورد توجه قرار می گرفتند که نویسنده اول به پزشکی قانونی وابسته نباشد در حالی که نویسنده مربوطه وابسته به اورژانس است. علاوه بر این، این موضوع همچنین به موضوع عملی مربوط می شود که شناسایی نویسنده مربوطه بسیار دشوارتر است. سوم، طبقه بندی منطقه تحقیق ممکن است دقیق نباشد. به عنوان مثال، مقاله ای که مربوط به عملکرد بخش اورژانس طبقه بندی شده است ممکن است به حوزه توسعه طب اورژانس نیز مرتبط باشد. از آنجا که هنوز طبقه بندی مشخصی از رشته ها برقرار نشده است و ممکن است اختیار نویسنده منعکس شود، در تفسیر یافته ها برای حوزه تحقیق در این مطالعه احتیاط لازم است. در رابطه با تفاوت رفتار تحقیقی ایران با سایر کشور ها در زمینه طب اورژانس باید گفت که توجه به علوم پایه در بحث طب اورژانس در حوزه بین الملل بسیار پررنگ است این در حالی است که در ایران بیشتر در حوزه بالینی تمرکز شده است.

۶. سهم نویسندگان

تمامی نویسندگان معیارهای استاندارد نویسندگی بر اساس پیشنهادات کمیته بین المللی ناشران مجلات پزشکی را دارا بودند. نگارش متن اصلی توسط رزا مومنی انجام شده است.

۷. تضاد منافع

بدین وسیله نویسندگان تصریح می نمایند که هیچ گونه تضاد منافی در خصوص پژوهش حاضر وجود ندارد.

۸. منابع مالی

هیچ گونه کمک مالی برای انجام این پروژه دریافت نشده است.

مراجع

1. Wang HE, Shapiro NI, Angus DC, Yealy DM. National estimates of severe sepsis in United States emergency departments. *Critical care medicine*. 2007;35(8):1928-36.
2. Smith JP, Shokoohi H, Holliman JC. The search for common ground: developing emergency medicine in Iran. *Academic Emergency Medicine*. 2007;14(5):457-62.
3. Saab S, Jimenez M, Fong T, Wu C, Bau S, Jamal Z, et al. Accessibility to oral antiviral therapy for patients with chronic hepatitis C in the United States. *Journal of clinical and translational hepatology*. 2016;4(2):76.
4. Choi J, You JS, Joo YS. A bibliometric analysis of research productivity of emergency medicine researchers in South Korea. *Clinical and experimen-*

گردید. هرچند نتایج مقالات حاکی از عملکرد نسبتاً مناسب پرسنل اورژانس بود اما این نوع پژوهش نمیتواند به تنهایی پاسخگوی مشکلات فراوان این حوزه باشد. بنابراین پژوهش هر چه بیشتر در این زمینه باعث پیشرفت طب اورژانس میگردد. در این پژوهش ها رضایت بیماران نیز مورد بررسی قرار گرفته است که موضوع جالبی در این زمینه میباشد چرا که بررسی وضعیت اورژانس از دید بیماران راهگشای بسیاری از مشکلات می باشد.

۴. بحث

نتایج نشان داد تعداد پژوهش ها در دهه ی ۹۰ رو به رشد بوده به طوری که نزدیک به ۹۰ درصد مقالات مربوط به این بازه بوده اند. اقدامات درمانی مناسب بیش ترین حوزه مورد مطالعه بود. این مقالات در بیش ۳۳ نشریه داخلی و خارجی چاپ شده بودند که نشریه *medicine Emergency* بیشترین میزان انتشار مقاله را به خود اختصاص داده بود. متوسط شاخص مقالات عدد ۸۷.۰ بود که با وجود رشد این عدد طی سال های اخیر، میزان کمی بنظر رسید. میزان ارجاعات انجام شده مورد بررسی قرار گرفت که مقالات ایرانی طب اورژانس از ارجاعات کمی برخوردار بودند. میانگین شاخص کیفی ۴.۱۴ و تعداد نویسندگان ۴ عدد محاسبه شد. مقالات از نظر هرم شواهد نیز بررسی گردیدند. بیشترین تعداد مقالات مطالعات همگروهی شده بودند و پس از آن مطالعات موردی در جایگاه بعدی قرار داشت.

با توجه به این نتایج، ما معتقدیم که باید تغییرات خاص در ناحیه های مختلف توسط ناشران، نویسندگان و خوانندگان در پژوهش های مربوط به طب اورژانس ایجاد شود. نویسندگان در ابتدا باید به بررسی های بخش های مهم واحدهای اورژانسی توجه کرده و مورد مطالعه قرار دهند. مقالات باید از شاخص کیفی بالایی برخوردار بوده و در نشریات معتبرتری چاپ گردد. پژوهش ها بیشتر در زمینه اقدامات بالینی مناسب صورت گرفته است در حالی که توجه به موضوعات بنیادی تر نظیر امکانات پایگاه های اورژانسی، کیفیت خدمات ارائه شده از سوی پرسنل و عملکرد مناسب واحد اورژانس میتواند دید بهتری به خوانندگان، پزشکان و دانشجویان داده و سایر حوزه های تخصصی را نیز در بر گیرد. تعداد مقالات انتشار یافته روند رو به رشدی را از خود نشان داد که میتواند رضایت بخش باشد اما تنها کمیت مهم نبوده و مقالات باید از کیفیت مناسب برخوردار بوده و به موضوعات مهم تری بپردازند تا شاهد پیشرفت هرچه بیشتر این واحدهای درمانی گردیم. با به اینکه میانگین شاخص نویسندگان عدد نسبتاً خوبی بود اما پایین بودن شاخص مقالات نشان می-دهد اعضای هیئت علمی و نویسندگان مقالات توجه کمتری به حوزه طب اورژانس دارند. که پیشنهاد می-شود توجه بیشتر به این حوزه گردد. تعداد مقالات منتشر شده در حوزه آموزشی بسیار کم بود و یا نشریات مرتبط به آن علمی و پژوهشی نبود بنابراین این مقالات حذف گردید و وارد مطالعه نشد این در حالی است که آموزش در این حوزه بسیار حیاتی است بنابراین چاپ مقالات معتبر در این زمینه پیشنهاد میگردد.

۵. محدودیت ها

انجام تجزیه و تحلیل توسط موسسه کار ساده ای نیست زیرا ممکن است در بعضی موارد نویسندگان به طور واضح وابستگی خود را به دانشگاه یا

tal emergency medicine. 2016;3(4):245.

5. Jacob V, Belsky J, Cone D. The Decline of Basic Science Publications in Major Emergency Medicine Journals and Research Conferences. Academic Emergency Medicine. 2018;25(6):705-7.

Review Article

Evaluation of Articles Published on Emergency Medicine in Iran from 2001 to 2018; a Review Study

Amin Saberinia¹, Reza Yaghubpur^{2*}, Roza Momeni³

¹Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran.

²Department of Emergency Medicine, School of Medicine, Shohada-e-Tajrish Hospital, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

³Department of Oral and Maxillofacial Radiology, School of Dentistry Ardabil University of Medical Sciences.

*Corresponding author: Reza Yaghubpur; Department of Emergency Medicine, Shohada-e-Tajrish Hospital, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Tel: +989122985616, Email: reza.yaghubpur@yahoo.com.

Received Date: March 2021; Accept Date: May 2021

Abstract

Introduction: Evaluating the studies conducted in the field of emergency medicine and finding a comprehensive view of the current situation of research in emergency medicine in Iran can provide a model for prioritizing research topics according to the needs and resources of the country. The present review study has been performed with the purpose of evaluating papers published in the field of emergency medicine in Iran From 2001 to 2018. **Methods:** To conduct this study, search engines such as Google Scholar and databases such as Web of Science, Pubmed, Scopus, Embase, Cochrane, and SID, were searched to find all articles published in the field of emergency medicine in Iran using keywords listed based on the review of articles, and published articles were evaluated based on the subject of the study, type of study, methodology, etc. **Results:** The number of published articles related to emergency medicine in Iran over the period of this study (2001-2018) was 774. Out of these 774 articles, due to similarity and unavailability of the full text of some articles, they were removed along with duplicates and only 120 articles were analyzed and the information related to each article was entered into Excel software, separately. Analyzes showed that the number of researches has been growing since 2011 so that nearly 90% of the articles were published during this period. Appropriate treatment measure was the most studied area, among which more attention was paid to heart diseases. These articles were published in more than 33 domestic and foreign journals, with Emergency Medicine Journal having the highest number of articles. The h-index of articles was 0.87, which despite its growth in recent years, still seemed low. The number of citations was examined and Iranian emergency medicine articles had few citations. Also, the review of articles based on the pyramid of evidence showed that group studies were the most common type of study. **Conclusion:** This study showed that the production of articles by Iranian authors in the field of medical emergencies has steadily improved. However, the quality indicators of articles and authors, such as the number of citations, are low and need more attention.

Key words: Emergency Medicine; Iran; Journal Article; Review; Publications